

faa nogle af de værste Forringelser, som Lovforslaget indeholder, forbedret. Jeg maa sige, at det kun i ringe Grad er lykkedes os. Vi er Medforslagsstillere til nogle af de stillede Ændringsforslag; enkelte, som vi har stillet, har man kunnet enes om, fordi de var saa rart neutrale. Men hvor det har drejet sig om større Interesser, har vi ikke alle Steder kunnet mødes. Derfor staar vi nu med denne Betænkning og disse Ændringsforslag, fordi Interesserne har været saa modsatte, at vi ikke kunde mødes.

Den ærede Ordfører gjorde gældende, at der fra de tre Parti-ers Side var vist Imødekommenhed. Det er saadan et stærkt Ord, synes jeg. Der er vist Imødekommenhed, for saa vidt man derved vil sige, at man har villet være med til at gøre nogle af de Forringelser, der laa i Lovforslaget, noget mindre, men nogen Imødekommenhed, sammenlignet med Forholdene, som de nu er, har der ikke været Tale om. Jeg erkender, at man har vist nogen Imødekommenhed ved, som sagt, at gøre Forringelserne noget mindre, men det har altsaa ikke været tilstrækkeligt. Det var jo de Herrer, der skulde vise det, som det ærede Medlem kalder Imødekommenhed, fordi Forringelserne var saa store; de maatte slaa af paa disse Forringelser. Vi har ikke kunnet gaa med til de Krav, der vedvarende har været stillet, uagtet, det erkender jeg, Kravene er blevet nedsat noget henimod Slutningen. For at tage et bestemt Eksempel skal jeg omtale de af den ærede Ordfører nævnte Kort. Det er, kan jeg nok sige, et Hovedspørgsmaal, fordi der i disse Kort er saa mange Gruber, saa mange Muligheder for, at Arbejdsgiverne og Arbejderne kan komme til at skade hinanden. Og da vi jo ved, at Kravet om Kortene kom frem fra Arbejdsgivernes Side, er det klart, at Arbejderne paa Forhaand maatte være mistænksomme. Vi har set i Bilagene til Lovforslaget, at det er de Herrer Arbejdsgivere i Tilsynsraadet ved Centralarbejdsanvisningskontoret, der har fremsat denne Tanke. De kunde ikke tænke sig, at Arbejderne nu vilde modsætte sig den, uagtet de har forkastet den tidligere. Jeg tillod mig ved første Behandling at sige, at de Herrer var store Spasmagere, og det gentager jeg nu. Den Slags Ting kan man ikke tage alvorligt. I Eftermiddag har jeg for første Gang set et Udkast til nogle Kort, som siges at være tilbudt os. Jeg har, som sagt, først set det i Eftermiddag, men da jeg havde set det, maatte jeg beklage, at heller ikke det kunde vi tiltræde. Det, vi havde kunnet gaa med til, var

Kontrollkort, der udstedtes af Arbejdsløshedskasserne eller Arbejdsanvisningskontorerne for dem, der faar anvist et Arbejde; men for dem, der kommer og spørger om Arbejde, har vi ikke kunnet gaa med til, at de skulde forsynes med Kort. For det første fordi vi mener, at det i alt for høj Grad vilde bremse det, der paa Tysk kaldes „Freizügigkeit“, den frie Bevægelse, man har indenfor Arbejdet. Dernæst vil disse Kontrollbestemmelser heller ikke være fyldestgørende. For det tredje var der en Række Bøder, store Bøder saavel for Arbejdere som for Arbejdsgivere, og Bøder har vi principielt altid været Modstandere af. Derfor har vi heller ikke i det Ændringsforslag, vi stiller, taget de Bødebestemmelser med, der fandtes i Regeringsforslaget, da det blev fremsat i Folketinget.

Jeg skal nu paapege, hvilke Ændringer det er, vi har foreslaaet med Hensyn til § 6, hvor Kortene omtales. Vi har justement stillet et Ændringsforslag, der med Undtagelse af Bødebestemmelsen indeholder akkurat de Bestemmelser, som Regeringen foreslog i sit Lovforslag. Men det kan man ikke tiltræde! Vi skal have de Kort, som kom ind i Folketinget — paa hvilken Maade, ved hvilket Ulykkestilfælde ved jeg ikke. Vi skal have disse Kort paa den ene eller anden Façon. Det kan Arbejderklassen ikke gaa med til, hvis Kortene hindrer deres frie Bevægelse og sætter dem under Politiets Tilsyn, saaledes at de kommer til at betale Bøder for Forseelser, som kan ske af Uagtsomhed eller i god Tro eller derved, at Menneskene jo ikke altid her i Livet gaar og tænker paa Lovparagraffer. Den ærede Ordfører kom med den sædvanlige Insinuation mod Arbejdsløshedskasserne: Arbejdskortene skulde indføres, fordi Kontrollen ikke var stærk nok, han knipsede flot ad de statistiske Oplysninger, jeg fremsatte ved første Behandling, og for hvilke der er givet Udtryk i vor Betænkning, og sagde, at de betød ingenting. Har det ærede Medlem dem bedre? Han havde kun en løs Formodning om, at der vistnok var flere Misbrug, og jeg vil give ham Ret i, at der vistnok er flere. Men dermed er ikke sagt, at der er mange. Det ærede Medlem støtter sig her til den almindelige megen Talen om Misbrug, men har ikke mere Bevis eller Skygge af Formodning til Bekræftelse, end de har, der skriver og taler saa meget om Misbrug. Det er kun den samme Tale, som andre fører, uden Skygge af Bevis. Jeg har tilvejebragt en Statistik — jeg har ikke lavet den, det er en officiel Statistik —